Doğumda Komplikasyon mu Hata mı?

MAHKEME	KARAR TARİHİ	SONUÇ
Yargıtay 3. Hukuk Dairesi	21.05.2026	Onama

ESAS NO	KARAR NO	İLGİLİ HÜKÜMLER
2025/6019	2026/3291	HMK 370/1, TBK 112

ÖZET

Doğumdan sonra tespit edilen brakiyal pleksus hasarı nedeniyle özel hastaneye karşı tazminat davası açılmıştır. Adli Tıp raporunda hasarın her türlü özene rağmen gelişebilen komplikasyon olarak değerlendirilmesi karşısında kusur unsuru gerçekleşmemiş sayılarak ret kararı onanmıştır.

Bu kararın özeti ve değerlendirmesi
savun.av.tr/dogumda-komplikasyon-mu-tibbi-hata-mi-2026-3291/ →

Karar metni

Yargıtay Karar Arama sisteminde yayımlandığı hâliyle, değiştirilmeden aktarılmıştır. Taraf adları kaynakta anonimdir.

3. Hukuk Dairesi 2025/6019 E. , 2026/3291 K.

"İçtihat Metni"

MAHKEMESİ : Gaziantep Bölge Adliye Mahkemesi 15. Hukuk Dairesi

SAYISI : 2025/1235 E., 2025/388 K.

İLK DERECE MAHKEMESİ : Şanlıurfa 3. Tüketici Mahkemesi

SAYISI : 2023/375 E., 2025/565 K.

Bölge Adliye Mahkemesi kararı, davacılar vekili tarafından temyiz edilmekle; kesinlik, süre, temyiz şartı ve diğer usul eksiklikleri yönünden yapılan ön inceleme sonucunda, temyiz dilekçesinin kabulüne karar verildikten ve Tetkik Hâkimi tarafından hazırlanan rapor dinlendikten sonra dosyadaki belgeler incelenip gereği düşünüldü:

I. DAVA

Davacılar vekili; müvekkillerinin çocuğu olan ...'in 27.05.2018 tarihinde davalı hastanede dünyaya geldiği, doğumundan üç gün sonra ...'in sağ elini kullanamadığını fark ettiklerini, doğumu yaptıran doktorla görüştüklerinde doğum esnasında çocuğu hızlı çektiğini belirttiğini, yapılan ameliyat sonrasında kısmen düzelme olsa da sağ elinin % 30 oranında çalıştığını, doktorların yanlış tanı ve

tedavi yüzünden kalıcı bedensel zararların doğduğunu ileri sürerek; fazlaya ilişkin hakları saklı kalmak kaydıyla, 100,00 TL maddi ve 500.000,00 TL manevi tazminatın olay tarihinden işleyecek yasal faizi ile birlikte davalıdan tahsiline karar verilmesini talep etmiştir.

II. CEVAP

Davalı vekili; doğumda herhangi bir problem yaşanmadığından doktor hatasının bulunmadığını, eylemle sonuç arasında illiyet bağı olmadığını, uygulanan teşhis ve tedavilerde her türlü dikkat ve özene rağmen sonradan gelişebilecek komplikasyonlardan hekimi sorumlu tutmanın mümkün olmadığını, müvekkili olan hastanede hastaya yönelik teşhis tedavi ve yapılan yönlendirmelerde tıp kurallarına uygun olarak hareket edildiğini savunarak, davanın reddine karar verilmesini talep etmiştir.

III. İLK DERECE MAHKEMESİ KARARI

İlk Derece Mahkemesinin yukarıda tarih ve sayısı belirtilen kararıyla; alınan ATK raporu uyarınca, dava konusu tıbbi müdahalenin tıp biliminin gereklilik ve kurallarına uygun gerçekleştiğinin ve davalının kusur ve sorumluluğunun bulunmadığının belirtildiği gerekçesiyle; davanın reddine karar verilmiş; karara karşı davacılar vekili istinaf başvurusunda bulunmuştur.

IV. İSTİNAF

Bölge Adliye Mahkemesinin yukarıda tarih ve sayısı belirtilen kararıyla; davacının tedavisine katılan sağlık görevlilerinin uygulamalarının tıp bilimince genel kabul görmüş ilke ve kurallara uygun olduğu, davalılara atfedilecek bir hata ve kusur bulunmadığı mütalaa edilmiş olması karşısında, birbirini teyit eden gerekçeli, detaylı, taraf ve yargı denetimine elverişli raporların iddia, savunma ve tüm delillerin gereği gibi değerlendirildiği, Mahkeme tarafından davacıların çocuğunda oluşan zararların uygulanan tedavi hatasından kaynaklanmadığı kabul edilerek davacıların maddi ve manevi tazminat talebinin reddine dair verilen kararın yerinde olduğu gerekçesiyle, istinaf başvurusunun esastan reddine karar verilmiş; karara karşı, davacılar vekili temyiz başvurusunda bulunmuştur.

V. TEMYİZ

A. Temyiz Sebepleri

Davacılar vekili; adli tıp raporuna itirazlarının göz önünde bulundurulmadığını, raporda sağlık sorunlarının neden kaynaklandığı yönünde bir mütalaanın olmadığını, raporun, hastane raporlarının detaylı incelenmeden hazırlandığını ileri sürerek; kararın bozulmasını istemiştir.

B. Değerlendirme ve Gerekçe

Uyuşmazlık, davalı özel hastanenin vekalet sözleşmesinden kaynaklanan özen borcuna aykırı davrandığı iddiasına dayalı maddi ve manevi tazminat istemine ilişkindir.

Temyizen incelenen kararda; dosya kapsamında bulunan ve karara esas alınan ATK raporlarında, "brakiyal pleksus hasarının bebeklerde doğum sonrası erken dönemde tespit edilemeyebileceğinin tıbben bilindiği, bununla birlikte bebekte doğumda brakiyal pleksus hasarı

gelişebileceği gibi, tanı konulana kadar geçen 3 aylık süre içerisinde koldan çekme gibi bir travmayla da brakiyal pleksus hasarı gelişebileceği, bunlar arasında tıbben ayrım yapılamayacağı, dolayısıyla brakiyal pleksus hasarının etyolojisi hakkında değerlendirme yapılamadığı, ancak normal doğum eylemi sonrasında tespit edilen brakiyal pleksus hasarının; bebeğin vajinal yoldan çıkartılması sırasındaki tıbbi manevralara bağlı olarak her türlü dikkat ve özene rağmen gelişebilen bir komplikasyon olarak değerlendirildiği" belirtildiği, tazminata hükmedilebilmesi için kusur, zarar ve illiyet bağının bir arada olması gerektiği, bebekte ortaya çıkan durum yönünden ortada kusur bulunmadığının açık olduğu anlaşılmakla, davacılar vekilinin temyiz itirazlarının reddi ile usul ve kanuna uygun bulunan kararın onanmasına karar verilmiştir.

VI. KARAR

Açıklanan sebeplerle;

Temyiz olunan Bölge Adliye Mahkemesi kararının 6100 sayılı Hukuk Muhakemeleri Kanunu'nun 370/1 maddesi uyarınca ONANMASINA,

Dosyanın İlk Derece Mahkemesine, kararın bir örneğinin Bölge Adliye Mahkemesine gönderilmesine,

21.05.2026 tarihinde oy birliğiyle karar verildi.